

סדר פ"ז בשבט

ובו סדר בדכות, לימוד ותפילות
לדיל דאש השנה לאילנות.

ר' יוחנן בן זכאי היה אומר: אם הייתה נטיעה בתוך ירך
ויאמרו לך "הרי לך המשיח", הוא נטע את הנטיעה, ואחר-כך
צא והקבילו (אמת דרבי נתן, ט).

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבכח סגלת
אכילת הפרות שנאכל ונברך עליהן עתה, ובסוד שרשיהם העליונים
אשר המה תלויים בם, להשפיע עליהם שפע רצון ברכה ונדבה, גם
הממנים והמשטרים עליהם יתמלאו מעו שפע חודך לשוב שנית
להגדילם ולהצמיחם, מראשית השנה ועד אחרית השנה, לטובה
ולברכה, לחיים טובים ולשלום. וקים לנו את הדבר שהבטחתנו
על ידי מלאכי חוזך "ונערתי לכם באכל ולא יושחת לכם את פרי
האדמה ולא יתשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות".
השקיפה ממעון קדשך מן השמים, וברך עלינו את השנה הזאת
לטובה ולברכה, תשיתהו ברכות לעד, תחדהו בשמחה את פניך,
ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פריו, ועליהם תבוא ברכת
טוב להתברך פרותיה במעינו, אחד המרבה ואחד הממעיט. וכל
הניצוצות שנתפזרו על ידינו או על ידי אבותינו, ובעון אדם הראשון
אשר חטא בפרות האילן, עתה ישובו להתכלל בעו הדר עץ
החיים, ויוסר מהם כל רע, בכח שמך הגדול היוצא מפסוק "חיל
בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל", וישוב הכל לאיתנו הראשון, ולא
ידח ממנו נדח, כי אתה יהוה אלהינו לברך מקבץ נדחי ישראל:
וכבן את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרם בישועתך, ויד
יהוה אלהינו על כל העולם כלו, ותחת הנעצוץ יעלה ברז, ותחת
הסרפד יעלה הדרס, והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יברת,
"כי יהוה אלהינו מביא אל-ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יצאים בבקעה ובחר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון
ארץ-זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל-בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת:
ואכלת ושבעת וברכת את-יהוה אלהיך על-הארץ הטבה
אשר נתן-לך:

החמה

יברכו ויאכלו מזונות:

ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם,
בורא מיני מזונות:

לאחר מכן יאמרו תפילה על הפרנסה:

רבונו של עולם, הן את העולם כלו, והי רצון מלפניך שתזמין לי וכל בני
ביתי פרנסתנו בלי שום טרחה ויגיעה כלל, בכבוד ולא בכזו, בנחת ולא
בצער, ברוח ולא בצמצום, מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכנו
לא לידי מתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם. ותקם בנו מקרא שכתוב:
"השילך עלי יהוה אלהינו | יהבך והוא יכלכלך":

שערה

דבר אלי בני ישראל ואמרת אלהים כיתבאו אליה ארץ אשר אני נתן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל-
הבית. והניף את העמר לפני יהוה אלהינו לרצונכם ממחרת השבת
יניפנו הבית. ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן-שנתו
לעלה ליהוה אלהינו: ומנחתו שני עשרים סלת כלולה בשמן אשה
ליהוה אלהינו ריח ניחח ונספה יין רביעת החין: ולחם ומלי וכרמל לא
תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאתם את קרבן אלהיכם חקת עולם
לדורתיכם בכל משבתיכם: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתם
את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה: עד ממחרת השבת
השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה אלהינו:

(ספר ויקרא פרק כ"ט)

גפן, יין

יברכו בורא פרי הגפן וישתו מן היין:

ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם,
בורא פרי הגפן:

לאחר מכן יאמרו דברי תורה אלו:

וַיָּשָׁב יְהוֹדָה וְיִשְׂרָאֵל לִבְטַח אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד-
בְּאֵר שֶׁבַע כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה: (מלכים אפרק ת ה)

"אמר רב חיא בר אשי אמר רב, עתידין אילני סרק שבארץ ישראל שיטענו פרות, שאמר כירעץ נשא פרו' תאנה וגפן נתנו חילם:" (כתובות קכב).
למה נמשלו דברי תורה לין? לומר לה: מה יין אין מתקנים אלא בפחות
שבפלים, כך דברי תורה אין מתקנים אלא במי שדעתו שפלה (סמט תענית).

תפילה לאיש שאינו נשוי (מהספר כף אחת סימן ו', למרן החיד"א זצ"ל):

רבנו של עולם, בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם, ועשית לו עזר וצויתנו
לשא אשה ולהוליד בנים, והחמירו עבדיך רבותינו זכרונם לברכה שלא
לאחר מצוה זו. ויען חיי האדם בעולם הזה ובעולם הבא תלויים במעט
באשה, ובעונתינו הרבים אין עוד נביא ולא בעלי רוח הקודש לדעת איזו
ראויה כדי לקים מצותיך, לכן בלב נשבר באתי להפיל תחנוני לפנקך
אב הרחמן. ויהי רצון מלפניך, יהוה ואדני ייחודי ואלהי אבותינו,
שתמלא רחמים עלי ותזמין לי בת זוג נאה יראת השם ובעלת מדות
טובות ובעלת מזל טוב, וטובת שכל ומצלחת ומברכת, כי בזה אוכל
לעבד עבודת הקדש בלי שום טרדה. והנה הנעדה אשר ידברו לי עליה
והיא ראויה, ויש לה יראת השם ומדות טובות ומזל טוב והזוגות לי,
ברחמיך הרבים תחן עלי ותטה לבי לגמר הדבר, באפן שאוכל לקים
מצותיך, וטוב לי בעולם הזה ובעולם הבא. אל מלא רחמים "רחום" חנון
שומר "תומך" מציל "ישר" פודה (כן בשם רחש חמים) עזרני על דבר כבוד
שמך. עשה למען שמך, עשה למען ימינה, עשה למען תורתך, עשה
למען קדשתך. חנני וענני ושמע תפילתי (כן בשם ארדיטא), כי אתה שומע
תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה (כן אבינן אבותה). יהיו לרצון אמרייפי
והגיון לבי לפנקך יהוה ואדני ייחודי צורי וגאלי:

תפילה לאשה שאינה נשואה (על פי השל"ה הקדוש וספר חופת חתנים):

יהי רצון מלפניך, יהוה ואדני ייחודי ואלהי אבותי, שתמציא לי ברחמיך
הרבים ובחסדיך הגדולים את זוגי הראוי לי בזמני, זוג חנון הראוי
להוליד תלמיד חכם, גדול בתורה וביראה, מזרע צדיקים

וְאִנְשֵׁי אֲמַת וַיְרֹא חֲטָא, כְּמוֹ שֶׁחֲמַצְתָּ זִוּגוֹ שֶׁל אָדָם תְּרַאשֻׁן, לְאַבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמִשָּׁה, כָּל אֶחָד וָאֶחָד זִוּגוֹ בָּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ. וְאוֹתוֹ אִישׁ שֶׁתִּמְצֵיא לִי לְזִוּגִי יִהְיֶה אִישׁ טוֹב, אִישׁ נָאֵה בְּמַעֲשָׂיו וְנָאֵה בְּמִרְאֵהוּ, בַּעַל מַעֲשִׂים טוֹבִים, בַּעַל חֵן, אִישׁ מְשֻׁכָּל וַיְרֹא אֱלֹהִים, רוֹדֵף צַדִּיקָה וְגוֹמֵל חֶסֶד. וְלֹא יִהְיֶה בּוֹ שׁוֹם שְׂמִיץ פָּסוּל וּמוֹם וּפְגָם. וְלֹא יִהְיֶה בְּעֶסֶן וּרְגֵזוֹן, רַק יִהְיֶה בַּעַל עֲנָה וְנִמְיּוּת רוּחַ, בָּרִיא וּבַעַל כֹּחַ. וְאֵל יַעֲבֹב אֲכֻזִּירוֹת הַבְּרִיּוֹת וּשְׂוֹנָאִים וּמַחֲשֻׁבוֹתֵיהֶם וְתַחֲבֻלוֹתֵיהֶם וּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם אֶת בֶּן זִוּגִי שֶׁהוּכֵן לִי. וַיִּקָּם בִּי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "כִּי לֹא יֵנֹחַ שְׂכֵט הָרָשָׁע עַל גֹּוֶרֶל הַצְדִּיקִים". וּמִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "אֲשֶׁתְּךָ | כְּגַפֵּן פָּרִיָּה בִּירְכָתִי בִּיתְךָ בְּנִיד בְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָכִיב לְשִׁלְחָנְךָ: ". כִּי אַתָּה "אֱלֹהִים | מְוֹשִׁיב יְחִידִים | בִּיתָה מוֹצֵיא אֲסִירִים בְּפִשְׁרוֹת". יִהְיֶה לְרִצּוֹן | אֲמַרְיָפִי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יִתְוָה יִתְוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

למי שנשוי, ישא תפילה לשלום בית:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ וַיִּתְעַלָּה, זַכְּנוֹ (אֲנִי וְאִשְׁתִּי / אֲנִי וּבַעְלִי) לְשִׁלּוֹם בֵּית אֲמַתִּי, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵנוּ אַהֲבָה וְאַחוּהַ שְׁלוֹם וְרַעוּת, שֶׁתִּשְׁרַח שְׂכִינָהּ בְּמַעֲוֵנוֹ תְּמִיד, וְנִשְׁמַח אֶחָד בְּשֵׁנֵי לְאֶרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים. וְנִזְכָּה יַחַד (אֲנִי וְאִשְׁתִּי / אֲנִי וּבַעְלִי) לְרֹאוֹת בְּשִׁמְחַת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּחַפְתָּם, וַיִּזְכּוּ גַם הֵם לְהִקָּם בֵּית קְדוֹשׁ וְנֶאֱמָן בִּישְׂרָאֵל, וְזוּגָם יַעֲלֶה יָפָה וּמַעֲלָה. וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת בָּנִים וּבָנִים שְׂיֻלְדוּ עַל בְּרַבְּנוֹ, וְהַכֵּל שִׁיְהִיָּה מִתּוֹךְ בְּרִיאוֹת שְׁלֵמָה וְנִהְיָרָא מְעֻלָּא, אֲמֵן בֶּן יְהִי רִצּוֹן. יִהְיֶה לְרִצּוֹן | אֲמַרְיָפִי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יִתְוָה יִתְוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

זֵית

יברכו בורא פרי העץ, ויאכלו מהזית:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הָעֵץ:

אח"כ יאמרו דברי תורה אלו:

אֲשֶׁתְּךָ | כְּגַפֵּן פָּרִיָּה בִּירְכָתִי בִּיתְךָ בְּנִיד בְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָכִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הֵנָּה כִּרְבֵן יִכְרֹךְ גִּבְרִי יִרְאֵה יְהוָה יִתְוָה יִתְוָה: (תהלים קסז, ג)

אמר רבי יהושע בן לוי, למאן גמולו ישראל לזית? לומר לה: מה זית אין עליה נושרין לא בימות החמה ולא בימות הגשמים, אף ישראל אין להם בטלה עולמית לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. ואמר רבי יוחנן: למאן גמולו ישראל לזית? לומר לה: מה זית אינו מוציא שמונו אלא על ידי פתירתה, אף ישראל אין חוזרין למוטב אלא על ידי יסורין. (מסכת מנחות כ"ג, ע"ב)

למי שאין לו בנים, ישא תפילה על העקרות (ע"פ ספר ליקוטי תפילות למוהר"ן מברסלב, ח"א סי' נ"ג):

אבינו אב הרחמן, שמע תפלתנו ותאזין שועתנו, שיהיו כל העקרות נפקדות לטובה חיש קל מהרה, ויולידו ברחמיך בנים חיים וקיימים, ויתרבו עמך "בני ישראל" כחול הים אשר לא ימד ולא יספר. וכשם שגברו רחמיך על אבינו הראשון, אחד היה אברהם אבינו ואשתו שרה אמנו, אשר זכרתם לטובה ותפקדם לעת זקנותם, ונתת להם את יצחק, והבטחתם להרבות זרעו כבוכבי השמים, כן יהמו נא מעיך ורחמיך על כל עקרות עמך בית ישראל, אשר עיניהם תולות אליך לבד, שתתן להם זרע של קימא לעבודתך וליראתך. רחם עליהם למענה ופקדם לטובה, ומלא משאלותם ברחמים, ותשתר להם ותשמע תפלתם, ותתן להם הריון חיש קל מהרה, ויזכו להוליד זרע של קימא, וישמחו אביהם ואמם בהם, ויזכו לגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארץ ימים ושנים טובים, אמן כן יהי רצון. יהיו רצון | אמרי רפי והגיון לבי לפגך יהוה ואדוני יאחזשי צורי וגאלי:

תפילה למי שיש לו בנים (מספר קדמון):

רבונו של עולם, זכנו שיהיו בנינו מאירים בתורה, ויהיו בריאים בגופם ושכלם, בעלי מדות טובות ועוסקים בתורה לשמה. תן להם חיים ארבים וטובים, ויהיו ממלאים בתורה ובחקמה ויראת שמים, ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה. ותצילם מעין הרע ומיצר הרע ומכל מיני פגענויות, ויהיו להם חושים בריאים לעבודתך. וזכנו ברחמיך הרבים שתמלא מספר ימינו בטוב ובנעימים, באהבה ובשלום, ונזכה לגדל כל אחד מבנינו וכל אחת מבנותינו לתורה, לחפה ולמעשים טובים. ותזמין לכל אחד מבנינו ולכל אחת מבנותינו את זיווגם, ולא

יָדְחוּ לִפְנֵי אֲחֵרִים חָס וְשָׁלוֹם. וּבִרְךְּ מַעֲשֵׂי יְדִינוּ לִתֵּן לָהֶם מִתּוֹרָה
וּמִתֵּן בְּעֵץ יָפֵה, וְנוֹכַח לִקְנִים מִה שְׁאֵנוּ מִבְּטִיחוּתִים לִתֵּן לָהֶם, בְּלִי נֶדֶר,
וְלֹהֲשִׂאֵם עִם זִוְגָם בִּימֵי נְעוּרֵיהֶם, בְּנִחַת בְּרוּחַ וּבְשִׂמְחָה. וּמִהֶם יֵצְאוּ
פְּרוֹת טוֹבִים וּבָנִים צְדִיקִים, זֹכִים וּמְזֻכָּים לְכָל יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יִתְחַלֵּל חָס
וְשָׁלוֹם שֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל עַל יְדִינוּ וְלֹא עַל יְדֵי זֶרַעַנוּ. וּמִלֵּא מִשְׁאָלוֹת לִבְנוֹ
לְטוֹכָה וְלֹהֲצִלָּהָ, לְכַרְיָאוֹת וְכָל טוֹב, וְיִתְגַּדֵּל כְּבוֹד שֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל וּכְבוֹד
תּוֹרָתְךָ עַל יְדִינוּ וְעַל יְדֵי זֶרַעַנוּ וְזֶרַע זֶרַעַנוּ, תָּמִיד. אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. יְהִי
לְרָצוֹן | אֲמֵרִיפִי וְהִגִּינוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הַתְּמָר

תחילה, יאמרו דברי תורה אלו:

צִדִּיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח כְּאֶרֶץ בִּלְבָנוֹן יִשְׁנֶה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה (תהלים צב, י-יד)

הַרְשׁ רַבִּי הֵיאָר לִוְלִינִי, מֵאִי הַכְּתִיב: "צִדִּיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח כְּאֶרֶץ בִּלְבָנוֹן
יִשְׁנֶה:"? אִם נֹאמֶר תִּמְרֵי לְמִה נֹאמֶר אֶרֶץ, וְאִם נֹאמֶר אֶרֶץ לְמִה נֹאמֶר
תִּמְרֵי? אִלּוּ נֹאמֶר תִּמְרֵי וְלֹא נֹאמֶר אֶרֶץ, הִיִּיתִי אוֹמֵר: מִה תִּמְרֵי אֵין גִּזְעוֹ
מִחֲלִיף, אִף צִדִּיק חָס וְשָׁלוֹם אֵין גִּזְעוֹ מִחֲלִיף – לְכֶךָ נֹאמֶר אֶרֶץ. (תענית
כח, עא)

אח"כ יאכלו מן הפרי ויתפללו על החכמים והצדיקים.

הַבּוֹחֵר בְּמִשְׁחָה עֲבָדוֹ וּבִנְכֹאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ
שֶׁבְּשָׂמִים לִקְנִים בְּנוֹ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל חָס וְנִשְׁיָחָם וּבְנֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם, בְּכָל
מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבֹתֵיהֶם וְנֹאמֶר אֲמֵן: וְיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֱמוּנָה וּקְדוּשָׁה בְּזִכּוֹת הַצְדִּיקִים מִעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל. וְעֲשֵׂה
לְמַעֲנֶךָ וּלְמַעַן כָּל הַצְדִּיקִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עַד עַתָּה, אֲמֵן כֵּן יְהִי
רָצוֹן. יְהִי לְרָצוֹן | אֲמֵרִיפִי וְהִגִּינוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הַתְּאֵנָה

תחילה, יאמרו דברי תורה אלו:

הַנֶּצְנִים נִרְאוּ כְּאֶרֶץ עֵת הַזִּמְרִי הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ:

הַתֵּאֲנָה הַנְּטָה פָּנֶיהָ וְהִגָּפְנִים | סֶמֶדֶר נָתַנּוּ רֵיחַ קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי
יִפְתִּי וּלְכִי לָךְ: (שיר השירים, ב, יב-יג)

לִמָּה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה לְהֵאֲנָה? שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת, הִזִּית וְהִגָּפֵן וְהִתְמַרְהָ,
נִלְקָטִין בָּאֶחָד, וְהִתֵּאֲנָה נִלְקָטָה מֵעַט מֵעַט. וְכֵךְ הַתּוֹרָה, הַיּוֹם לִזְמַד
מֵעַט וּלְמַחֵר הִרְבָּה, לִפִּי שְׂאִינָה מֵתִלְמָדֶת לֹא בְשָׁנָה וְלֹא בְשָׁתַיִם. (מדרש

תעוזמא, פט"ז, י"א)

יֵאָכְלוּ תֵאֲנָה (וַיִּזְהָרוּ מֵאֵד לְבוֹדֵקָה הַיֵּטֵב מִתּוֹלְעִים), וְאַחֲ"כַּ יִתְפַּלְּלוּ עַל לִימוּד
הַתּוֹרָה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ), שְׂנוּכָה לְלִמּוּד
אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה בִּירְאָה, בְּאַהֲבָה, בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבִרְעוּתָא
דְּלֵבָא, וְתִשְׂמַח בְּתוֹרַתְנוּ, וְכָל לְמוּדֵינוּ יִהְיֶה עַל מַעַת לְלִמּוּד וּלְלִמָּה,
לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵד
עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיִחַד לִכְבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת
שְׁמֶךָ. וְעַל יְדֵי הַלְמוּד נִזְכָּר לְתַקֵּן אֶת כָּל מַדּוּתֵינוּ, וְשָׁפֵל מַעֲשֵׂינוּ יִהְיֶה
לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְתִשְׁרָה תְּמִיד שְׂכִינְתְּךָ בְּתוֹכֵנוּ, וְתִגְלָה כְּבוֹד מְלְכוּתְךָ
עָלֵינוּ מִחֲדָרָה, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. יְהִי לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהִגָּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ) צוּרִי וְגֹאֲלִי:

רִמּוֹן

תַּחֲלִילָה, יֵאָמְרוּ דְּבָרֵי תּוֹרָה אֵלֵינוּ:

הַנְּצִי רִמּוֹנִים, אֵלֵינוּ הַתִּינוּקוֹת שִׂישִׁי־שִׁבִּין וְעוֹסְקִין בְּתוֹרָה, וַיִּשְׁכֵּן שׁוֹרֹת
שׁוֹרֹת כְּגַרְעֵי רִמּוֹנִים. (שיר השירים רב, ו, יב)

הָרֹאֶה רִמּוֹנִים בְּחֵלֹם, זוֹטְרִי – פְּרִי עֶסְקִיָּה כְּרִמּוֹנָא, רַבְרָבִי – רַבִּי
עֶסְקִיָּה כְּרִמּוֹנָא. פִּלְגִּי, אִם תִּלְמִיד חָכֵם הוּא – יִצְפָּה לְתוֹרָה, שְׂנֵאֲמֹר:
"אֲשַׁקֵּד מִיָּין הָרִקְחָ מַעֲסִים רִמּוֹנִי". וְאִם עִם הָאָרֶץ הוּא – יִצְפָּה לְמִצְוֹת,
שְׂנֵאֲמֹר: "כִּפְלָח הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ". מֵאִי רִקְתֶּךָ? אִפִּילוּ רִיקְנִין שְׂבָד, מְלֵאִים
מִצְוֹת כְּרִמּוֹן. (ברכות נז, ע"א)

יֵאָכְלוּ אֶת פְּרֵי הָרִימּוֹן וְאַחֲ"כַּ יִתְפַּלְּלוּ אֶת תְּפִילַּת ר' אֱלִימֶלֶךְ מִלִּיז'נְסַק זִיע"א,
וְיִלְמְדוּ כֵף עַל עֵם יִשְׂרָאֵל, שֶׁאִפִּילוּ רִיקְנִין שָׁבוּ מִלֵּאִים מִצְוֹת כְּרִימּוֹן:

אֲדַרְבָּה, תֵּן בְּלִבֵּנוּ שְׂנֵאֲרָה כָּל אֶחָד מַעֲלַת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא חֲסָרוֹנָם.

וְשִׁנְדַּבְר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהִרְצִי לִפְנֵיהֶ, וְאֵל יַעֲלֶה
בְּלִבָּנוּ שׁוֹם שְׁנֹאָה מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ, חֲלִילָה. וְתִחְזַק אוֹתָנוּ בְּאַחֲבָה
אֱלֹהִי, בְּאֲשֶׁר גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵיהֶ, שִׁיְהֶא הַכֹּל נָחַת רוּחַ אֱלֹהִי. אָמֵן כֵּן יְהִי
רְצוֹן.

אֶתְרוֹג

תחילה, יאמרו דברי תורה אלו:

וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ־עֵבֶת
וְעֶרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה יִתְרוֹשְׁדִי אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: (ויקרא כג, ט)
תֵּנוּ רַבְּנוֹ: "פְּרִי עֵץ הָדָר", עֵץ שֶׁטַעַם עֲצוֹ וּפְרִיו שׁוּה – הַיּוֹי אוֹמֵר זֶה
אֶתְרוֹג. (סוכה, ל"ח, ע"א)

הַרְוָאָה אֶתְרוֹג בְּחֵלּוֹם – הַדּוֹר הוּא לִפְנֵי קוֹנּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: "פְּרִי עֵץ הָדָר"
(תענית רז, ע"א)

יֵאֻכְלוּ מִפְּרֵי הָאֶתְרוֹג, אִם יִשְׁנוּ, וְאִח"כ יתפללו תפילה זו ממרן הבא"ח, ויבקשו
עַל אֶתְרוֹג כָּשֶׁר וּמִהוֹדָר לַחַג הַסּוּכָה הַבְּעַל"ט (לשון חכמים ח"א סי' ל"ו):

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְרָשׁ הָאָרֶץ דָּשָׁא עֲשֹׁב מְזַרְיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי
לְמִינוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וְתוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֲשֹׁב מְזַרְיעַ
זֶרַע לְמִינוֹהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ לְמִינוֹהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים בִּיטוֹב:

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָּה יְהוָה הַצְלִיחָה נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָּה יְהוָה הַרְוִיחָה נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָּה יְהוָה הַטִּיבָה נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָּה יְהוָה בְּרַךְ נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אֵל נָא פָּצַח שָׁנָה זוֹ מִשְׁמִיר וְשִׁית, וּבְרַךְ עֵץ שָׁמֶן וְזֵית.

אֵל נָא בְּמִטֶּר רוּחַ חֲרָבִי יְשִׁימוֹן, וּבְרַךְ גֶּפֶן וְתֵאֲנָה וְרִמּוֹן.

אֵל נָא רוּחַם עֲצֶרֶת עוֹלָלֵי טְפוּחִים, וּבְרַךְ אֶגְזוֹ וְתָמָר וְתַפּוּחִים.

אֵל נָא צִדְקָה מַעֲמָד בֵּל יַפְסֵק, וּבְרַךְ חֲרוֹב וְקִרוֹסְטָמֶל וְאַפְרָסֶק.

אֵל נָא חֲלִץ קִהְלֵת אֲשֶׁר אֱלֹהִי תַעֲרֵג, וּבְרַךְ הַתּוֹת וְהָאֶגְזוֹ וְהָאֶתְרוֹג.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתברך כל אילנות האתרוג להוציא פרותיהם בעתם, ויוציאו אתרוגים טובים יפים ומהדרים ונקיים מכל מום, ולא יעלה בהם כל חזות, ויהיו שלמים, ולא יהיה בהם שום חסרון ואפלו עקצת קוץ. ויהיו מצויים לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום שהם לקים בהם מצות נטילה עם הלולב בחג הסוכות שיבא עלינו לחיים טובים ולשלום, כאשר צויתנו בתורתך עלי ידי משה עבדך: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ותסייענו לקים מצוה זו של נטילת לולב והדס וערבה ואתרוג בתקנה בזמנה בחג הסוכות שיבא עלינו לחיים טובים ולשלום בשמחה ובטוב לבב, ותזמין לנו אתרוג יפה ומהדר ונקי ושלם וכשר כהלכתו.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתברך כל מיני האילנות ויוציאו פרותיהם ברבוי שמנים וטובים, ותברך את הגפנים שיוציאו ענבים הרבה שמנים וטובים כדי שיהיה תיין היוצא מהם מצוי לרב לכל עמך ישראל לקים בו מצות קדוש ומצות הברכה בשבתות וימים טובים, ויתקם בנו ובכל ישראל אחינו מקרא שכתוב: לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב ויגד כי כבר רצה האלהים את מעשיך: באתי לגי אחתי בלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלב אכלו רעים שתו ושכרו דודים: יהיו לרצון. אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה אלהינו צורי וגואלי:

תפוח

תחילה, יאמרו דברי תורה אלו:

כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחמי: הביאני אל בית ה' ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים כרחוקת אהבה אני: (שיר השירים, ב, ג-ה)

אמר רבי חמא ברבי חנינא: מאי דכתיב "כתפוח בעצי היער וגו'" – למה נמשלו ישראל לתפוח? לומר לה: מה תפוח זה פרי קודם לעליו, אף ישראל הקדימו "נעשה" ל"נשמע". (שבת, פח, עא

יאכלו את פרי התפוח ואח"כ יתפללו על אהבת ה' (ממון החיד"א
בספרו כף אחת סימן כ"ה):

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתתמלא
רחמים עלינו, ותטע אהבה ואחוה שלום ורעות בינינו ובין כל ישראל,
ונהיה לאחדים בשם שברך סיני ה'יה שלום בינינו, כדכתיב: "ויהן שם
ישראל נגד החר", באיש אחד - באחדות גמור, בן ברחמך הרבים
תזכנו להעביר ממנו שנאה וקנאה ותחרות, ונתיה אוהבים זה לזה
ותשים שלום בינינו. וכשם שבמעמד הר סיני פסקה זמא ממנו וזכבת
אותנו וטהרתנו מכל טמאה וחלאה וזחמא, ומדשתנו בקדשתך, בן
ברחמך הרבים תטהרנו מטמאתנו ומזחמתנו, ותקדשנו במצותך,
תטהר רעיונו ולבנו לעבודתך וליראתך, ותטע תורתך בלבנו, ותהיה
יראתך על פנינו לכלתי נחטא, ותעורר לבנו לאהבת תורתך. ובכל יום
יהיה בעינינו כאלו אנו מקבלים תורתך בדביקה ותשוקה וחפצה. והאר
עינינו בתורתך, ותדבק לבנו במצותך, ותיחד לבנו לאהבה וליראה
את שמך הגדול הגבור והנורא. ותגאלנו למען רחמך, ותזכנו לקבל
ולשמע תורה מפיך כמו שכתוב: "וכל בניך למודי יהוה אלהינו ורכ
שלום בניך". במהרה בימינו. אמן בן יהי רצון:

אגוז

תחילה, יאמרו דברי תורה אלו:

אלגנת אגוז ירדתי לראות באפי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו
הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתי מרכבות עמינדיב: (שיר השירים, ו, יא-יב)
אמר חורי: מה אגוז זה אם נופל לתוך הטנפת את נוטלו ומזקן ושוטפו
ומדיחו והוא חוזר בתחלתו, והוא יפה לאכילה, כך כל מה שישאל
מתלכלכין בעונות כל ימות השנה, בא יום הכפורים ומכפר עליהם,
הוא דכתיב: "כיביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם". רבי יהודה
ברבי סימון אומר: מה אגוז זה יש לו שתי קלפות, כך ישראל יש להם
שתי מצוות - מילה ופריעה. דבר אחר אל גנת אגוז, אמר ריש לקיש:
מה אגוז זה חלק, דתנינן רבי שמעון אומר אף בחליקי אגוזים, וכל מי
שעולה לראשו ואינו נותן דעתו היאך יעלה הוא נופל ומת ונוטל שלו
מן האגוז, כך כל מי שהוא מנהיג שררה על הצבור בישראל ואינו

נֹתֵן דַּעְתּוֹ הַיָּאֵךְ הוּא מַעֲהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל, סוֹף שֶׁהוּא נֹפֵל וְנוֹטֵל
שְׁלוֹ מִתַּחַת יְדֵיהֶם, הֲדָא הוּא דְכִתִּיב: "קִדְּשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה" (אֲדַמְּךָ יִשְׂרָאֵל)

רִאשִׁית תְּבוּאָתָה כָּל־אֲכָלִיו יֵאָשֶׁמוּ. דְּבַר אַחֵר אַל גַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי, מָה
אֲגוּז זֶה שְׁחוּק לְתִינוּקוֹת וְשַׁעֲשׁוּעַ לְמַלְכִּים, כִּךְ הֵן יִשְׂרָאֵל בַּעֲוֹלָם הָזֶה
עַל יְדֵי עֲוֹנוֹת, דְּכִתִּיב: "הֵייתִי שְׁחוֹק לְכָל־עַמִּי", אֲבָל לַעֲתִיד לְבוֹא: "וְהָיוּ
מַלְכִּים אִמְנוּךְ". דְּבַר אַחֵר אַל גַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי, מָה הָאֲגוּז הָזֶה יֵשׁ בּוֹ
אֲגוּזֵי פֶרֶךְ, אֲגוּזִים בִּינוּנִים, וְאֲגוּזִים קִנְטְרָנִין, כִּךְ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ מִהֵן עוֹשִׂין
צִדְקָה מֵאֲלֵיהֶן, וְיֵשׁ שָׂאֵם אֶתָּה תוֹכְעֵן הֵם נֹתְנִים, וְיֵשׁ שְׂאֵת תוֹכְעֵן וְאִין
עוֹשִׂין. אָמַר רַבִּי לִוִּי: מִתְּלָא אָמַר תַּרְעָא דְלֹא פְתִיחַ לְמַעְוָתָהּ יְהֵא פְתִיחַ
לְאַסְיָא. דְּבַר אַחֵר אַל גַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי, מָה אֲגוּז זֶה הָאֲכָן שׁוֹכְרוֹ, כִּךְ
הַתּוֹרָה קְרוּיָה אֲכָן, וְיֵצֵר הָרַע קְרוּי אֲכָן. הַתּוֹרָה קְרוּיָה אֲכָן, שְׁנֵאֲמַר:
"וְאִתְּנָה לָךְ אֶת־לֶחֶת הָאֲכָן", וְיֵצֵר הָרַע קְרוּי אֲכָן, שְׁנֵאֲמַר: "וְהִסְרָתִי
אֶת־לֵב הָאֲכָן מִבְּשָׂרְכֶם".

יֵאֲכָלוּ אֶת פְּרֵי הָאֲגוּז וְאִח"כ יתפללו לשבת את מידת הכעס (ליקוטי תפילות
ח"א פ"ד):

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּעֲבֵנִי עַל־יְדֵי קִדְּשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְרֵי מִדַּת
הַכַּעַס בְּתַכְלִית, וְאִזְכָּה לְאַרְיֵכַת אַפִּים בְּכָל הַבְּחִינוֹת. שְׂאִיזְכָּה לְכַבֵּשׁ
בַּעֲסֵי תְּמִיד, וְלֹא אֶכְעֹס וְלֹא אֶקְפִּיד שׁוּם בַּעַס וְהַקְפָּדָה כָּלֵל עַל שׁוּם
דְּבַר שְׁבַעֲוָלָם, אֲמֵן כּוֹן יְהִי רָצוֹן.

הַחֲרִיב

וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: טְהִירָנָא כִּד חוּה בַּעַז יְנוּקָא חֲרוּבָא וְחוּה נְגִיד חוּטָא
דְּדוּכְשָׁא עַל תְּרִין דְּרַעוּזֵי. (כבא בטרָא צא עב)
(תַּרְגוּם): וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: זְכוּרֵנִי, בְּשִׁחְזָה בַּעַז (חוּתָךְ וְשׁוֹכֵר) תִּינוּק חֲרוּב,
חִיָּה נִמְשָׁךְ חוּט שֶׁל דְּבִשׁ עַל שְׁתֵּי זְרוּעוֹתָיו.

יִזְמָא חֵד חוּה אֲזֵל בְּאוּרְחָא, חֲזִייה לְהֵהוּא גְבָרָא דְּהוּה נִטַּע חֲרוּבָא, אָמַר
לִיה: הָאִי, עַד כַּמָּה שָׁנִין טַעִין? אָמַר לִיה: עַד שְׁבַעִין שָׁנִין. אָמַר לִיה:
פְּשִׁיטָא לָךְ דְּחִיית שְׁבַעִין שָׁנִין? אָמַר לִיה הָאִי גְבָרָא: עַלְמָא בְּחֲרוּבָא
אֲשַׁבְּחִתִּיה, כִּי חִיבִי דְּשְׁתַּלּוּ לִי אֲבָחִתִּי – שְׁתַּלִּי נָמִי לְבָרָאִי. (תַּעֲנִית כִּז ע"א)

(תַּרְגוּם): פַּעַם אַחַת חִיָּה מִהֲלֵךְ בְּדֶרֶךְ (חוּנִי הַמַּעֲגָל), רָאָה אָדָם אֶחָד

שהוא נוטע חרוב. אמר לו: עץ זה לכמה שנים טוען פרות? אמר לו: לשבעים שנה. אמר לו: כלום ברי לך שתהיה שבעים שנה ותאכל ממנו? אמר לו: אני מעצאתי את העולם בחרובים, בשם שנטעו אבותי לי כך אטע אני לבני.

אמר רב יהודה אמר רב: בכל יום ויום פת קול יוצאת ואומרת: כל העולם כולו ניוון בשביל חנינא בני, וחנינא בני דיו בקב חרובים מערב שבת לערב שבת. (תענית כד עב)

(תרגום): אמר רב יהודה אמר רב: בכל יום ויום פת קול יוצאת (מחר חורב) ואומרת: כל העולם כולו ניוון בשביל חנינא בני (ר' חנינא בן דוסא) וחנינא בני די לו בקב (בקי"ו וארבע מאוד גרס) חרובין מערב שבת לערב שבת.

יאכלו את פרי החרוב ואח"כ יתפללו לשבת את מידת ההסתפקות במועט (ליקוטי תפילות ח"א נ"ד):

יהי רצון מלפניך, ותנני ברחמיך הרבים למדת ההסתפקות, שאזכה להיות מסתפק במועט מהעולם הזה, ולא אשתמש בעסקי העולם הזה כי אם מה שמכרח לבד בתכלית הצמצום וההסתפקות, בקדשה ובטהרה גדולה לשמך ולזכרך לבד. ואפלו בשתנני להגדלת הדעת באמת שאזכה להבין מכל הדברים את הרמזים דקדשה שיש בהם, אף על פי כן לא אהיה נוטה כלל להרפות חס ושלום בעסקי העולם הזה, רק להסתפק במועט מאוד בצמצום גדול בהכרחיות לבד, ובקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבד באמת, ועקר עסקי יהיה רק בעבודת יהוה לעסק כל ימי בתורה ותפלה ומעשים טובים. ותעזרני שאפלו מזה ההסתפקות וההכרחיות שתשפיע לי אזכה להפריש ממנו לצדקה, ואזכה לקיים מקרא שכתוב, טוב איש חונן ומלווה יכלכל דבריו במשפט. ואזכה להרפות בצדקה לעניים העונים הרבה, ועל ידי הצדקה שלי אזכה ליהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים בשם כל ישראל, אמן בן יהי רצון.

אח"כ טוב שיוסיפו בקשה זו:

יהי רצון שיזניני ה' יתברך לנטע במו ידי עציפרי בסביבות ירושלים, לקיים (ויקרא יט): "וכי תבאו אל הארץ ונטעתם פליעץ מאכל". (נערא מילנא)

טוב שישלימו את מנין הברכות, ויברכו תחילה על פרי האדמה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹאֵלֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה:**

אח"כ יברכו "שהכל". וטוב שיברכו על ממתק או חטיף, כי יש מי שאומר שיצאו ידי חובה בברכת הגפן:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹאֵלֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַכֹּל נָתַתָּה בְּדַבְּרוֹ:**

הַתְּפִלָּה לְסִינּוֹם הַסֵּדֶר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ הוֹאֵלֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאֶרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נְקִים מַצּוֹת תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְכָל הַמַּעֲשִׂוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר הִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ, הִיא "אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ", "כִּי יְיָ הוֹאֵלֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ מְבִיאָךְ אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נָחְלִי מֵימֵ עֵינַת וְתַהֲמַת יִצְחָק בְּבִקְעָה וְכוּ': אֶרֶץ חֹטָה וְשֹׁעֲרָה וְגֵפֶן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ-זֵית שְׁמֵן וְדָבָשׁ:" - בְּאֲשֶׁר צִוִּיתֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ.

אָנָּה יְיָ הוֹאֵלֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ תִּגְדּוֹל וְתִגְדַּל חֶסֶדְךָ עִמָּנוּ, וְקִים לָנוּ אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: "וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַתִּי הָאֶרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשֹּׁדֶה יִתֵּן פֵּרוֹ: וְהָשִׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת-בָּצִיר וּבְצִיר יִשָּׂא אֶת-זֵרַע וְאָכְלֹתֶם לֶחֶמְכֶם לְשָׂבַע וְיִשְׁבַּחְתֶּם לְבָטָח בְּאֶרְצְכֶם." וְקִים בָּנוּ אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יִשְׁעִיָּה נְבִיאָךְ: "וּבָנוּ בָתִּים וַיֵּשְׁבוּ וְנִטְעוּ כִרְמִים וְאָכְלוּ פְּרִיָם." וְקִים בָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי עֲמוּס נְבִיאָךְ: "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאם יְיָ הוֹאֵלֵנוּ, וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקִצֹּר וְדִרְךְ עֲנִיִּים בְּמִשָּׁךְ הַזֶּרַע וְהַטִּיפוּ הַהָרִים עֲסִים וְכָל-הַגְּבָעוֹת תִּתְמוּגְגֶנָה: וְשִׁבְחִי אֶת-שְׁכוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשֻׁמוֹת וַיֵּשְׁבוּ וְנִטְעוּ כִרְמִים וְשָׂתוּ אֶת-יַיִנָם וְעָשׂוּ גִזְזוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיָהֶם." וְקִים בָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יִחְזְקָאֵל נְבִיאָךְ: "וְהִרְבִּיתִי אֶת-פְּרִי הָעֵץ וְתִנּוּבַת הַשֹּׁדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפַת רֹעֵב בָּעוֹיִם," וְנֹאמַר: "וְעַל-הִנְחַל יַעֲלֶה עַל-שִׁפְתוֹ מִזָּה, וּמִזָּה | כָּל-עֵץ-מֵאֵכָל לֹא-יִבּוֹל עֲלָהוּ וְלֹא-יִתֵּם פֵּרוֹ לְחִדְשׁוֹ יִכְבֵּר כִּי מִיָּמָיו מִן-הַמִּקְדָּשׁ הָמָּה יִצְאִים וְהָיָה פֵּרוֹ לְמֵאֵכָל וְעֲלָהוּ לְתִרְוָה:" אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּרַכַּת מַעֲיֵן שָׁלוֹשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

עַל מַזְנוֹנוֹת: עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְכִּלָּה

עַל פִּירוֹת שִׁבְעַת הַמִּינִים: עַל הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּכַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָעִית
וְהַנְחִילָתָה לְאַבֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׂבֵּעַ מִטוֹבָהּ. רַחֵם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וְעַל הַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ. וּבִנְיַת יְרוּשָׁלַם עִיר
הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ. וּנְכַרְכֶּךָ
עָלֶיךָ בְּקֹדֶשׁ וּבִטְהָרָה.

אִם חָלַטָּו בְּשֶׁבֶט בְּשֶׁבֶט, מִסִּיפִים: וְרָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת הַזֶּה.

כִּי אַתָּה טוֹב וּמִטֵּיב לְכָל וְנוֹדָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל הָאֶרֶץ

עַל מַזְנוֹנוֹת מֵאֵ"י: וְעַל מַחֲיָתָהּ (וְעַל כִּלְכִּלָּתָהּ) עַל מַזְנוֹנוֹת מַחֲרִיל: וְעַל הַמַּחֲיָה (וְעַל כִּלְכִּלָּתָהּ)

עַל יֵין מֵאֵ"י: וְעַל פְּרֵי גִפְנָה עַל יֵין מַחֲרִיל: וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

עַל פִּירוֹת ד' מִינִים מֵאֵ"י: וְעַל פִּירוֹתֶיהָ עַל פִּירוֹת ד' מִינִים מַחֲרִיל: וְעַל הַפִּירוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל הָאֶרֶץ

עַל מַזְנוֹנוֹת מֵאֵ"י: וְעַל מַחֲיָתָהּ (וְעַל כִּלְכִּלָּתָהּ) עַל מַזְנוֹנוֹת מַחֲרִיל: וְעַל הַמַּחֲיָה (וְעַל כִּלְכִּלָּתָהּ)

עַל יֵין מֵאֵ"י: וְעַל פְּרֵי גִפְנָה עַל יֵין מַחֲרִיל: וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

עַל פִּירוֹת ד' מִינִים מֵאֵ"י: וְעַל פִּירוֹתֶיהָ עַל פִּירוֹת ד' מִינִים מַחֲרִיל: וְעַל הַפִּירוֹת

בְּרַכַּת בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת
רְבוֹת, וְחֹסֵד וְעוֹלָם עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ, לְהַחְיֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חַי.
בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים.

בְּאֶחָד בְּשָׁבַט
רֹאשׁ הַחֹשֶׁנָּה
לְאַיִלָן, כֹּדֶבְרִי
בֵּית שִׁמְעוֹנִי. בֵּית
הַלֵּל אוֹמְרִים:
בְּחֹמְשָׁה עָשָׂר
בּוֹ.

(ראש השנה, דף ב' ע"א)

כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה. מִזֶּה
הָאָדָם עֲתִיד
לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבֹּן,
אֶף אֵילָנִי סָדֵק
עֲתִידִין לִתֵּן
דִּין וְחֶשְׁבֹּן.

(קהלת רבה, ט', סימן ה')